

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 60/2021

03.02.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Рађеновића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Николе Рађеновића, адвоката Немање Говедарице и Николе Матића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.458/2015 од 23.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 661/20 од 26.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Николе Рађеновића, адвоката Немање Говедарице и Николе Матића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.458/2015 од 23.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 661/20 од 26.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.458/2015 од 23.09.2019. године окривљени Никола Рађеновић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 26.05.2015. године па до 30.07.2015. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 31,69 грама опојне дроге - делова биљке канабис која садржи ТХЦ (тетрахидроканабинол) у концентрацији већој од 0,3%. Окривљени је обавезан да

плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 98.656,92 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде, те на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 661/20 од 26.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Николе Рађеновића - адвоката Немање Говедарице, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.458/2015 од 23.09.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Николе Рађеновића, адвокати Немања Говедарица и Никола Матић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ или да побијане пресуде у том делу укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да окривљеног и његове браниоце позове да присуствују седници већа на којој ће се одлучивати о захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Николе Рађеновића у поднетом захтеву истичу да како се радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде не могу подвести под радњу „држање ради продаје“ опојне дроге, а за коју радњу као једну од алтернативно предвиђених радњи извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ је окривљени оглашен кривим, то дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. По ставу бранилаца, изрека пресуде не садржи битне елементе предметног кривичног дела, јер окривљени ниједног тренутка није остварио активну радњу држања опојне дроге, нити је иста описана у изреци пресуде, обзиром да опојна дрога није била у трајнијој државини окривљеног пошто није нађена у његовом возилу, стану или гардероби, већ је у конкретном случају пронађена на јавном месту, одбачена од окривљеног, а поред тога у изреци пресуде није описан ни субјективни елемент предметног кривичног дела и то постојање намере код окривљеног да наведену опојну дрогу држи ради њене даље продаје.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те да из чињеничног описа радње извршења кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени Никола Рађеновић кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ извршио једном од алтернативно предвиђених радњи извршења овог кривичног дела и то тако што је „... неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу - делове биљке канабис која садржи ТХЦ (тетрахидроканабинол) у концентрацији већој од 0,3%, а канабис и ТХЦ се налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 27/2015 од 18.03.2015. године) у укупној нето маси од 31,69 грама, упаковану у 47 ПВЦ пакетића ...“, а у време, у месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, као и да је у изреци пресуде јасно описана радња неовлашћеног држања опојне дроге ради продаје, то, по налажењу Врховног касационог суда, изрека правноснажне пресуде садржи сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим. Имајући у виду напред наведено, то нижестепени судови нису на штету окривљеног учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву бранилаца окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Николе Рађеновића, адвоката Немање Говедарице и Николе Матића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић